

δ'έον κατ' αὐτὸν νὰ ἐγκαταλειφθῆ ὡς ἀνεπίτευκτον ἔνεκα τοῦ ὕψους τῆς ἐρήμου, ἀνερχομένου εἰς 200 μέτρα ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ δεῦτερον σχέδιον, τὸ τοῦ σιδηροδρόμου, μόνον μετὰ τὴν ἄρσιν τῶν μεγάλων πολιτικῶν καὶ τεχνικῶν δυσχερειῶν, δύναται νὰ πραγματοποιηθῆ, αἵτινες, καὶ προπάντων αἱ τεχνικαὶ δυσχερεῖαι, εἰσι μέγιστα, καθόσον οὐδὲν ἔργον δύναται νὰ τεθῆ εἰς ἐνέργειαν πρὶν ἢ ἡ γαλλικὴ ἐπιβρῶν κατισχύσῃ τῆς τοῦ Σουλτάνου τοῦ Σαγού.

Ἐν γένει τὸ ἀφιλόζενον τῶν αὐτοχθόνων λαῶν, τὰ φυσικὰ κωλύματα καὶ τὸ ἀσήμαντον τῆς ἐρήμου ἐμπόριον εἰσι γεγονότα, προφανῶς ἀντιτιθέμενα εἰς τὴν κατασκευὴν σιδηροδρομικῆς ὁδοῦ. Ὅθεν, συνεπέρανεν ὁ Λέντς, ὅπως τεθῶσιν ἐκποδῶν ἅπασαι αἱ δυσχερεῖαι καὶ καταστῆ ἐφικτὸν τὸ σχέδιον τοῦτο, οὕτινος τὴν πραγματοποιήσιν οὐδεὶς δύναται ἀπὸ τοῦδε νὰ προσέπη, ἀπαιτοῦνται ἐνέργειαι ἡρώϊκαὶ καὶ μεγάλη καρτερία.

N. P. Z.

ΒΗΚΟΝΣΦΗΛΑ

Ὁ βίος τοῦ λόρδου Βήκονσφηλδ ὑπῆρξε πλήρης ἀντιφάσεων, αἵτινες ἀνεπλήρουν ἑκατέρω τὰς τῆς ἐτέρας ἄλλειψεις. Πῶς κατώρθωσεν ὁ ἐκ Βενετίας Ἰουδαῖος, ὁ μόλις κατὰ τὸ δωδέκατον τῆς ἡλικίας ἔτος βαπτισθεὶς, νὰ γίνῃ ἡγέτης τῶν Τυρίων καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἐξωτερικὴν δύναμιν τῆν Ἀγγλίας· πῶς κατώρθωσεν ὁ ὄξυς καὶ εὐφάνταστος μυθιστοριογράφος νὰ ἀποβῆ ἀγχινοῦστατος καὶ εὐστροφώτατος πολιτικὸς, τοῦτο εἶνε δυσδιάλυτον αἶνιγμα. Ὁ Δισραῆλης, ψυχῇ τε καὶ σώματι ἐξαγγλισθεὶς, οὐδαμῶς ἐλησμόνησε τὴν Ἰουδαϊκὴν καταγωγὴν του, ἐφ' ἣ μάλιστα ἐσεμνύνετο· ἀναφανδὸν ἐξεθείασεν ὅσα ἡ σημιτικὴ φυλὴ παρέσχε τῇ ἀνθρωπότητι ἀγαθὰ, ἐνεκαίνισε δὲ οὐ μόνον ἐν τοῖς μυθιστορήμασιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ πολιτικῇ του τὸν ὑπὲρ τῆς Ἀνατολῆς ἐνθουσιασμόν. Καὶ τοιοῦτον ὅμως ὄντα, ἀνεγνώρισαν οἱ ἀγέρωχοι ἀπόγονοι Γουλιέλμου τοῦ κατακτητοῦ πνευματικὸν ἡγέτην καὶ σωτῆρά των, πρῶτον μετ' ὄκνου, εἶτα δὲ προθύμως καὶ ἀνεπιφυλάκτως. Ὁ πλεονάκις θριαμβεύσας Δισραῆλης ἔπαθεν ἐν τῇ πρώτῃ ἀρχῇ τοῦ σταδίου του ἤττας πολλάς. Ἐχαιρεν ἤδη τὴν ὑπόληψιν ἐξόχου μυθιστοριογράφου, ὅτε ἐπανειλημμένως τοῖς ἀπέτυχεν ἐν ταῖς ἐκλογαῖς. Ὅτε δὲ τελευταῖον ἀνέβη ἐπὶ τὸ βῆμα τοῦ Κοινοβουλίου, τοσοῦτον θορυβωδῶς ἐγαλάσθη, ὥστε διέκοψε τὴν ἀγόρευσίν του, ἀλλ' ἠπειλήσεν τοῖς ἀκραταῖς «ὅτι θὰ ἔλθῃ καιρὸς νὰ τὸν ἀκούσωσι». «Δὲν ἀπενθαρρύνομαι, ἔλεγε τοῖς τότε εὐαρίθμοις φίλοις του· δὲν ὁμολογῶ ἑμαυτὸν ἤττημένον, διότι εἶμαι εἰθισμένος νὰ ἤττῶμαι· μέγας στρατηγὸς τῆς Ἰταλίας, ἐρωτώμενος, διὰ τί ὡς πρεσβύτης πάντοτε ἐνίκα, ἀπεκρίνατο,

διότι νέος ὢν πάντοτε ἤττᾶτο». Εἰς τὸ μέλλον ἑαυτοῦ διέτρεφεν ὁ Δισραῆλης πίστιν καὶ πεποίθησιν προσφύτου. Τὸ μυστήριον τῆς ἐπιτυχίας του ὑπηνίξατο ἐν τῷ μυθιστορήματι Conigsby. «Οἱ ἀληθεῖς σοφοὶ ἐπίστανται (λέγει), ὅπόσον εἶνε περιορισμένη ἡ λογικὴ ἡμῶν δύναμις. Ἡ πρόσδος τῆς ἀνθρωπότητος οὐδαμῶς οφείλεται εἰς αὐτὴν· οὐχὶ ὁ λόγος ἐπολιόρκησε τὴν Τροίαν· οὐχὶ ὁ λόγος παρώρμησε τοὺς Σαρακηνούς νὰ καταλίπωσι τὰς ἐρήμους καὶ κυριεύσωσι τοῦ κόσμου· οὐχὶ ὁ λόγος ὑπηγόρευσε τὰς σταυροφορίας, οὐδὲ εἰσήγαγε τὰ μοναχικὰ τάγματα, οὐδὲ παρήγαγε τοὺς Ἰησοῦτας, οὐδὲ προσέκλεσε τὴν γαλλικὴν ἐπανάστασιν. Μείγας ἀληθῶς εἶνε ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ἐνεργῇ ὀρμώμενος ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ παθῶν· οὐδέποτε δὲ ἀποβαίνει μᾶλλον ἀκατάσχετος ἢ ὅταν ποιῆται ἐκκλησίαν εἰς τὴν φαντασίαν». Μέχρι τελευταῖας τοῦ βίου του διεκρίνετο ὁ Δισραῆλης ἐπὶ ἐμπαθεσάτῃ δραστηριότητι καὶ ὑψηλῇ φαντασίᾳ· οὔτε βραδιουργιῶν ὅμως ἀπέχετο, οὔτε χαμαιζήλων μέσων ὑλικῶν ὁσάκις διὰ τούτων ἤλπισε νὰ κατορθώσῃ εὐκολώτερον τοὺς φαντασιώδεις αὐτοῦ σκοπούς. Ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ προσκήρυξε δηλονότι τὴν Ἰνδικὴν αὐτοκρατορίαν καὶ ἠγόρασε τὰς μετοχὰς τοῦ Σουέζ. Ὅσα ἀνέπτυξεν ἐν τοῖς μυθιστορήμασιν, ἐξετέλεσεν ὡς πρωθυπουργός. Τριάκοντα ἔτι πρὶν ἀποδείξῃ τὴν Βικτωρίαν αὐτοκράτειραν τῆς Ἰνδικῆς ἔγραψεν ἐν τῷ μυθιστορήματι «Ταγκρέδη»· «Ἔμεις οἱ Ἀγγλοὶ πρέπει νὰ ἐκτελέσητε ὅλον τὸ μέγα σχέδιον τῶν Περτογάλων, ἐγκαταλιμπάνοντες χώραν μικράν καὶ ἐξηντλημένην, ἀντὶ ἐτέρας εὐρυτάτης καὶ εὐδαίμονος. Πείσατε τὴν Ἀνασσαν νὰ συναθροίσῃ τοὺς στόλους τῆς, τοὺς θησαυροὺς, τὰ ἀργύρια, τὰ χρυσᾶ σκεύη, τὰ πολύτιμα ὄπλα, τοὺς ἀδικοὺς καὶ τοὺς πρωτίστους συμβούλους τῆς, καὶ νὰ μεταστήσῃ τὴν ἔδραν τῆς ἀπὸ Λονδίνου εἰς Δελί. Ἐκεῖ θὰ εὕρῃ πρόχειρον ἀπέραντον αὐτοκρατορίαν, στρατὸν πρωτοβάθμιον, προσόδους ἀναρίθμους. Ἐγὼ θὰ φροντίσω περὶ Συρίας καὶ Μ. Ἀσίας. Ἡ μόνη μέθοδος τοῦ κυβερνήσαι τοὺς Ἀργάνους ἄγει διὰ τῆς Περσίδος καὶ τῆς Ἀραβίας. Τότε δὲ θὰ ἀναγνωρίσωμεν ἡμέτερον τιμαριδοτὴν τὴν αὐτοκράτειραν τῆς Ἰνδικῆς καὶ θὰ ἐξασφαλίσωμεν αὐτῇ ὅλην τῆς Ἀνατολῆς τὴν παραλίαν. Ἐὰν βουληθῇ, θὰ δεσπόσῃ τῆς Ἀλεξανδρείας ὡς δεσπόζει τῆς Μελίτης. Ἡ βασιλίσσα ἡμῶν εἶνε νέα· ἔχει μέλλον· ἐμπορεῖ νὰ προσλάβῃ τὸ εὐρύτατον τῶν ἱστορικῶν βασιλείων. Πάντα εἶνε δυνατὰ, ἀφ' οὗ καταρθῶθῃ ἡ τῆς Ἰνδικῆς κατὰκτησις, ἐνθα ἐναυάγησεν ὁ μέγας Ἀλέξανδρος». Αἱ πολιτικαὶ προφητεῖαι τοῦ Δισραῆλη ἠλήθευσαν. Ἡ Βικτωρία ἐκηρύχθη αὐτοκράτειρα· ἐὰν δὲ μὴ μετέστησε τὸν θρόνον τῆς εἰς Δελί, ἐκάλεσεν ἐκεῖθεν στρατοὺς εἰς τὴν Εὐρώπην· ἐὰν πάλιν μὴ δεσπόζει τῆς Ἀλεξανδρείας, προσήρ-

της τὴν Κύπρον, ὁπόθεν ἐπιτηρεῖ τὴν Μ. Ἀσίαν. Μέγα λάθος τῆς πολιτικῆς τοῦ ἀνδρὸς εἶνε ἡ προσάρτησις ἐν τῇ νοτιῇ Ἀφρικῇ τῆς πολιτείας Τρανσβαάλ· μέγας δὲ θρίαμβος ἡ βερολίνειος συνθήκη, δι' ἧς ἀνευ βανίδος ἀγγλικῆς αἵματος διέρρηξε τὴν συνθήκην τοῦ Ἁγίου Στεφάνου. Ἀναγνώσεως ἀξία εἶνε τὰ ἀπὸ τοῦ 1878 περιγραφόμενα ἀνέκδοτα. Ἀπὸ τοῦ ξενοδοχείου του μετέβαινε εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς συνόδου ὁ Βήκονσφηλδ πεζός, στηριζόμενος εἰς τὸν βραχίονα τοῦ γραμματέως του καὶ ἀδιαφορῶν περὶ τοῦ κελυγνότητος καὶ θεωμένου πλήθους. Μιᾶ τῶν ἡμερῶν ἐπιπτε βραχθαία βροχῆ, καὶ ὁ Βήκονσφηλδ ἀπώλεσε καθ' ὁδὸν τὸ ρινόμακτρόν του. Ὁ εὐρετής ἐκόμισεν αὐτὸ κατερρυπωμένον, καὶ παρεκάλεσε τὸν λόρδον νὰ τὸ χαρίσῃ αὐτῷ δῶρον εἰς ἀνάμνησιν τῆς ὥρας, καθ' ἣν ἔσχε τὸ εὐτύχημα νὰ προσκαγορεύσῃ τὸν ἐξοχὸν πολιτικόν. Οἱ δύο ἄγγλοι δὲν ἐνόουν τὴν γερμανικὴν ὁ γραμματεὺς δὲ, ὑποπτεύσας, ὅτι πρόεκειτο περὶ ἀμοιβῆς, προσήνεγκεν αὐτῷ ἀγγλικὴν λίραν. Ἰδὼν ὁ Βήκονσφηλδ, ὅτι ὁ γραμματεὺς δὲν ἐάναντευσεν τοὺς πόθους τοῦ εὐρετοῦ, στηριχθεὶς ἐπὶ τοῦ πυλῶνος τῶν μεγάρων τοῦ πρίγκιπος Φρειδερίκου, ἔγραψεν ἐπὶ τοῦ ἐπισκεπτηρίου του· «δὲν νοοῦμεν τὴν γερμανικὴν σᾶς περιμεινόμενον αὐριον περὶ τὴν μεσημβρίαν». Τὴν ἐπιούσαν δὲ μαθὼν παρὰ διερμηνευτοῦ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ γερμανοῦ, ἐχάρισεν αὐτῷ τὴν φωτογραφίαν του ἐπιγράφας τάδε. «Θέλετε ρινόμακτρον, πρῶν λευκόν, νῦν δὲ κατερρυπωμένον. Λάβετε ἀντὶ τούτου ἄνδρα, λευκὸν μὲν τὴν τρίχα κατὰ κακὴν μοῖραν, ἀλλ' οὐπω πεσόντα, καίπερ πολυτρόπως προσηλακισθέντα». Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν τῆς συνόδου παρῆστη ὁ Βίσμαρκ ἔχων βαθὺν πώγωνα λευκόν· ἅπαντες οἱ διπλωμάται, γινώσκοντες αὐτὴν μετὰ τῶν τριῶν μόνον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τριγῶν καὶ τοῦ ἱστορικοῦ μύστακος, ἠρμήνευσαν πολυτρόπως καὶ ἐπὶ τὸ σκοπτικώτερον τὴν ἀλλοίωσιν τοῦ προσώπου, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμησαν νὰ ποιήσωσιν αὐτῷ νύξιν. Κατὰ τὴν δευτέραν συνεδρίασιν ὁ θρασὺς Βήκονσφηλδ εἶπε αὐτῷ γεγωνυῖα τῇ φωνῇ· «πρίγκιψ, τοσοῦτον ἄλλοτον ἐνεδύθητε πρόσωπον, ὥστε κατ' ἀρχὰς δὲν σᾶς ἀνεγνωρίσαμεν. Ἡρέπει νὰ ἀφέλητε τὴν προσωπίδα, πρὸ τῆς ἐναρξέως τοῦ χοροῦ, ἵνα μὴ τοῦλάχιστον προκληθῆτε ὑπὸ κτινος «νὰ ἀφήσητε ἡμῖν τρίχας». Ὁ Βίσμαρκ ἐμειδιάσε, κατὰ δὲ τὴν τρίτην συνεδρίασιν παρῆλθεν ἐξυρημένος τὸ γένειον καὶ ἔχων μόνον μύστακα. Ἐν τῷ ἐπισήμῳ γεύματι τοῦ πρίγκιπος διαδόχου ὁ ἰσχυρὸς διπλωμάτης μετὰ τοῦ ἀγγλικῆς πολιτικοῦ φράκου εἶχε τι κωμικὸν καὶ ἀξιογέλαστον· ὁσάκις ὅμως ἤνοιγε τὸ στόμα, ἔλαμπε τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ ἐνέπνεε σεβασμόν. Ἐγεροθέντων τῶν συντραπέζων, ἤθελεν ὁ Βήκονσφηλδ νὰ ἐπάρῃ εἰς μνημόσυνον τῆς ἐστιάζσεως γλυκίσματα, φέροντα τὴν εἰκόνα τοῦ αυτοκρά-

τορος καὶ τοῦ διαδόχου· ἀλλ' ὁ Βίσμαρκ, λαβὼν αὐτὸν ἐκ τῆς δεξιᾶς, τὸν ὠδήγει εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ καφέ. Ὁ Βήκονσφηλδ, ἐπειδὴ ἐξέπεσον τῆς χειρὸς του δύο γλυκίσματα, εἶπε πρὸς τὴν θυγατέρα τῆς βασιλείσσης Βικτωρίας· «μόνος ὁ πρίγκιψ διαπράττει τοιαῦτα κακουρήματα· οὐδενὶ οὐδὲν δίδει· ἀλλὰ καὶ οὐδενὶ ἐπιτρέπει νὰ λάβῃ τι». Νοήσας ὁ Βίσμαρκ, ὅτι ἠνώχλησε τὸν Βήκονσφηλδ ἐν τῇ ἀρπαγῇ τῆς λείας του, τὸν ἐδοθήθησε μειδιῶν καὶ λέγων «οὐδενὶ οὐδὲν δίδω· ἀλλὰ προθυμότερα, ὡς βλέπετε, στέργω ὑγιεῖς συμμαχίας»¹.

ΝΕΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ

τῶν ὄπωροφόρων δένδρων.

Ἐυρύτεραν ὁσημέραι ἐπέκτασιν λαμβάνει ἐν Ἀγγλίᾳ νέος τρόπος καλλιέργειας τῶν ὄπωροφόρων δένδρων, πολὺ παρέχων τὸ ἐνδιαφέρον, ὅστις δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ διαδοθῇ καὶ εἰς ἄλλας χώρας.

Ἐν Ἀγγλίᾳ καλλιεργοῦνται ὄπωροφόρα δένδρα ἐντὸς σινικῶν ἀγγείων, καὶ ἐντὸς ἔτι ἀπλῶν γαστρῶν. Καὶ τὰ δένδρα ταῦτα οὐ μόνον φύονται θαυμασίως, ἀλλὰ καὶ παράγουσιν ὠραίους καρπούς. Οἱ καλλιεργοῦντες αὐτὰ ἀποκτῶσιν οὕτω κερασέας, ροδακινέας, βερυκοκκέας, ἐχρούσας ὕψος πεντήκοντα, ἑκατὸν ἑκατοστομέτρων, νανοφυῆ δενδρύλλια, τῶν ὁποίων οἱ καρποὶ ἔρχονται ἕως εἰς τὰ χεῖλη αὐτῶν.

Τὰ δένδρα τίθενται ἐντὸς κανίστρων· τὰ ἄνη των διαχέουσι τὴν εὐωδίαν των, καὶ μετὰ δύο μῆνας παράγουσι τοὺς εὐχύμους αὐτῶν καρπούς. Ἐν Λονδίνῳ ἀπὸ δύο περιήπου ἑτῶν τρώγουν ροδάκινα καὶ βερυκοκκία δρεπόμενα ἀπὸ τοιούτων δένδρων.

Τὰ κομψὰ ταῦτα δενδρύλλια εἰσὶ προωρισμένα νὰ καταλάβωσι τὴν πρωτίστην θέσιν εἰς τὰ ἐπιδόρπιά μας. Τίς θὰ τολμήσῃ νὰ παραθέσῃ ἐντὸς πινακίου ροδάκινα ἢ κεράσια, ὅταν θὰ ἦεν δυνατόν νὰ κόπτομεν ταῦτα ἀπὸ τὸ δένδρον διὰ τῶν ἰδίων ἡμῶν χειρῶν; Καίτοι τοσοῦτον μικρὸν τὸ δένδρον, εἶνε κατάφορτον καρπῶν. Εἶνε δυνατόν νὰ τεθῇ παρ' ἑκαστον συνδαιτυμόνα ροδακινέα, κερασέα, μάλιστα 25 ἢ 30 ἑκατοστομέτρων ἔχουσα ὕψος, καὶ φέρουσα κατὰ μέσον ὄρον τρεῖς μέχρι πέντε καρπούς.

Βεβαίως εἶνε λίαν ἐπαγωγὸς ἰδέα τὸ νὰ προσφέρωμεν ἀπὸ τοῦ δένδρου τὰς ὄπωρας, καὶ πανταχοῦ ἐν ὀλίγῳ θέλει εὐρεῖ διὰδοσιν. Βεβαίως τούτου οἱ φιλόδενδροι θὰ βλέπωσι καθ' ἑκάστην πρὸ τῶν ὀμμάτων αὐτῶν αὐξάνοντα τὸν καρπὸν, καὶ ἡ καλλιέργεια αὕτη πολλὴν βεβαίως τέρψιν θὰ παράσχῃ εἰς τοὺς ἀερόνους. Ὁ δὲ τρόπος τῆς καλλιέργειας τῶν νανοφυῶν τούτων δένδρων δὲν εἶνε καθόλου δύσκολος. Ἀρκεῖ νὰ φυτεύσῃ τις ἐντὸς ἀγγείου βλαστὸν ὄπωροφόρου δένδρου, ἀφαιρῶν τὰς χονδράς του ρίζας· ὁ βλαστὸς οὗτος τρέφε-